

"HET AANGENAME JAAR DES HEEREN".

Lucas 4:19.

Gelukkig Nieuwjaar! Dat hebben we weer achter ons. Veel mensen spraken en schreven hun wensen ter gelegenheid van het nieuw begonnen jaar 1986.

Gelukkig nieuwjaar! Gelukkig? We zijn al zo'n twee weken op weg in het nieuwe jaar.

Mensen, hoeveel zijn er al gestorven? Elke dag weer die rouwadvertenties. In de maandagkrant extra veel..vaders, moeders en kinderen.

Ouden en jongeren.

Even geleden werden handen geschud; mensen omheldden en kusten elkaar. Dit schrijf ik niet om te schamperen. Integendeel.

In de nieuwjaarsnacht kijk ik, door een donker raam, op het pleintje voor ons huis. Bij het licht van de vuurballen zie ik mensen uit de buurt elkaar omhelzen en kussen. Ook de kinderen worden aangegrepen door zekere aandoening. Met de oliebollelucht nog in hun haren, vormen ze hun eigen groepjes, naast de grote mensen. Ze zwaaien met hun, minder gevaarlijke, sterretjes.

Zouden de mensen het menen? 'k Heb geen reden om daaraan te twifelen. Alleen..'t gaat voorbij. Zoals het doek van de poppenkast valt, zo valt ook weer het doek voor onze beste wensen.

Hoe zou dat toch komen? Zijn wij overgeleverd aan onze stemmingen en invallen? Zijn wij gevangen van de machten van de duisternis? Waarom valt het doek weer zo snel in dat huwelijk? dat leven? dat gezin? die gemeente? Is ons koninkrijkje alleen op woorden gebouwd? Hoe staat het

met de goede voornemens? Woorden? Wat zegt u? Blijft alles toch hetzelfde? Zijn we de gevangenen van onszelf? Ons eigen kleine bestaan? De duivel? De zonden? Om depressief van te worden! Als ieder nu eens zou zijn zoals ik wezen moet!

Waar vind ik gemeenschap, .bevrijding, .vergeving?
Het AANGENAME JAAR?

Wie geeft dat tusschen U en mij
Geen schaduwval, geen scheiding zij,
Zodat Uw vol aanwezig-zijn,
Mijn dage weze een zonneschijn?

Ach geeft dat, tusschen U en mij,
Geen schaduw meer, geen scheiding zij;
Uw wolkeloze aanwezigheid
Mijn dagen met haar licht verblijd'!

Waar vind ik het aangename jaar? Aangaande de dagen onzer jaren, daarin zijn zeventig jaren, of, zo wij zeer sterk zijn, tachtig jaren; en het uitnemendste is moeite en verdriet.

De HEERE gaf het AANGENAME JAAR!

We denken aan het sabbatsjaar. Dat was een jaar van loslating en kwijschelding.

Slaven en slavinnen uit de volksgenoten moesten hun vrijheid herkrijgen.

Broeders moesten elkaar de schuld kwijschelden.

We lezen ook van het Jubeljaar.

Het Jubeljaar was het vijftigste jaar. Met dit jaar werden de zeven maal zeven sabbatsjaren afgesloten.

Met het geluid van de ramshoorn werd het Jubeljaar aangekondigd.

Leo Hirsch spreekt van de indruk die het geluid van de ramshoorn op een niet Joodse hoorder maakt: "Zijn tonen hebben niets machtigs en niets melodieus. Een vreemde mogen ze wan-

klankig en armzalig, zo al niet belachelijk schijnen. En toch ligt in deze primitieve tonen iets zeer schrikwekkends en opwindends. Uit de ramshoorn spreken de allereerste stadia der relige en leiden de gedachten naar het einde der tijden.

Een manend herinneren aan de laatste en eeuwige dingen is deze toon, die een man in een wit doodskleed blaast".

De Jood Baäl-Sjem schrijft o.a.: Vroeger werd het Jubeljaar begonnen met geschal van de ramshoorn; wanneer eens ook wij "gelost" worden en "verzameld" van alle einden der aarde, zal opnieuw de grote bazuin klinken.

Dan zullen de graven zich openen en de doden opstaan; aan de opstanding der doden herinnert ons de ramshoorn.....

Sommigen zijn van mening dat het Jubeljaar nooit gefunctioneerd heeft. Voor die mening is wel wat te zeggen. Immers, het "sabbatsjaar" bracht al problemen mee door de eis van kwijtschelden en loslaten. Denk aan de strafrede van Jeremia vanwege het niet nakomen van de verplichtingen van het sabbatsjaar. (Jeremia 34) Gezien de problemen van het sabbatsjaar, zal het Jubeljaar..jaar van de teruggave, ook van de grond..weinig of geen ingang hebben gevonden onder het volk.

Wat moet de Heere toch beginnen met ons, onwillige mensen?

De gedachte achter het Aangename Jaar trekt ons niet aan. Die gedachte is: Alles is van de Heere. Hij is de Eigenaar. Hij geeft mild en overvloedig.

"De verkondiging van de Heilige Schrift is, dat 's mensen heil niet is gelegen in hetgeen de mens voor God doet, maar in hetgeen God voor de mens doet. De sabbat, waarop de mens

aflaat van eigen werk, om zich te verlustigen in Gods werk, is het teken van deze boodschap".
(v. Selms)

HET AANGENAME JAAR. Jezus staat in de synagoge van Nazareth, de stad daar Hij opgevoed was. Hem wordt de rol van de profeet Jesaja gegeven. Hij vindt de plaats waar geschreven staat van het Aangename Jaar. 't Is het jaar van de verkondiging van het Evangelie aan de armen..de genezing van de gebrokenen van hart..loslating van de gevangenen..blinden krijgen het gezicht..verslagenen ontvangen vrijheid. AANGENAAM JAAR! Mensen weten geen raad met het nieuwe jaar en het Jubeljaar.

Mensen zijn aan het einde net zo weinig gevorderd als aan het begin.

Mensen zijn vol van verlangen naar voorspoed en geluk.

Mensen vluchten in de drugs, om weg te dromen in de schijn.

In de volheid van de tijd heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet. Zal deze Zoon de door ons niet gedane wil van God, doen? Zal Hij echt een Jubeljaar maken? Zal Hij op de ramshoorn blazen, en dat wonderlijke geluid, dat armzalige steunen en klagen, voortbrengen, dat het Jubeljaar aankondigt?

Ja, Hij zal het doen! In Hem zal de oude Wet een gehoorzame Knecht vinden. O, Hij! Hij! Hij staat daar in de synagoge de sjofar (ramshoorn) te blazen. Heden wordt het Jubeljaar ingeleid. Heden klinkt de boodschap van Verzoening en Voldoening en Verlossing en Vergeving.

Gelukkig Nieuwjaar! Jubeljaar! Ellendigen wordt het land bereid. Schuldigen horen van vergeving. Blinden zien het Licht.

Gelukkig Nieuwjaar! De boodschap zal weerklin-

ken. Wie is slecht? Hij kere zich herwaarts!
Wie is verloren? Hij wordt gevonden! Wie ziet
slechts onmogelijkheden als hoge muren voor
zich?

Hij baant de weg. Het Aangename Jaar! Het is er.
1986? Ja, het zal een aangenaam jaar zijn.

Hoe kun je dat zeggen? Je weet toch niet wat
ons nog boven het hoofd hangt? Misschien zul-
len we verlies en schade lijden.

Misschien moeten we onze gezondheid missen.
Misschien gaan we door een dal van diepe dui-
ternis. Misschien verliezen we het leven of
wat ons lief en dierbaar is.

Toch..niets en niemand kan dat aangename jaar
des HEEREN verijdelen.

Het Aangename Jaar is er! Gelukkig Nieuwjaar!
En wij? Zullen we mogen delen, in leven en
sterven, in de kwijschelding en loslating?

Daar hopen we een volgende keer D.V. op in te
gaan.

Een hartelijke groet en een gelukkig nieuwjaar!

D.C.O.

oo00oo